

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 22
2513 AA 's GRAVENHAGE

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 40 33

Uw brief
d.d. 19 maart 2003

Ons kenmerk
SV/V&V/03/24437a

Doorkiesnummer
(070) 333 5248

Onderwerp
Beantwoording vragen VVD-fractie
over ontwerpbesluit inzake
uitbreiding werkingssfeer (EEG)
Vo. 1408/71 met onderdanen van
derde landen

Datum
7 april 2003

Contactpersoon
A.J.A.M. de Koning

Naar aanleiding van mijn brief van 25 februari jl. heeft de VVD-fractie in uw Kamer, tijdens de behandeling van deze brief in de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid en in de vaste commissie voor de JBZ-Raad, een aantal vragen gesteld. In uw brief d.d. 19 maart 2003 verwoordt u deze vragen. Hierbij treft u mijn antwoord op deze vragen aan.

De Europese coördinatieregels op het gebied van de sociale zekerheid, zoals vastgelegd in Verordening (EEG) nr. 1408/71, hebben tot doel om de verschillende socialezekerheidsstelsels, die binnen de EU gelden, te coördineren. Deze coördinatieregels worden thans toegepast op werknemers en zelfstandigen en hun gezinsleden die migreren binnen de EU en die onderdaan zijn van één van de lidstaten. Door het ontwerpbesluit worden deze regels in de toekomst ook toegepast op werknemers en zelfstandigen die migreren binnen de Unie die geen onderdaan zijn van de EU.

Aan de Europese coördinatieregels ligt een aantal beginselen ten grondslag. Met betrekking tot de gestelde vragen is van belang het beginsel dat men slechts onder één stelsel verzekerd kan zijn. Het uitgangspunt hierbij is dat men verzekerd is in het land waar men werkt, dan wel woont.

In antwoord op uw concrete vragen deel ik u het volgende mee. Een onderdaan van een derde land die eerst in Duitsland werkt en vervolgens in Nederland, is verzekerd krachtens de Nederlandse Werkloosheidswet. Hij zal in Nederland een aanvraag voor een werkloosheidsuitkering moeten indienen. De Werkloosheidswet kent twee referte-eisen: 26 uit 39 weken en de vier-uit-vijf jaar-eis. Indien betrokkene niet voldoet aan deze referte-eisen voor de opening van het recht op uitkering, bijvoorbeeld als hij minder dan 26 weken in Nederland heeft gewerkt, zullen de tijdvakken die in Duitsland werden opgebouwd, worden meegeteld voor de vervulling van de referte-eis.

Ook in het volgende voorbeeld, waarin een onderdaan van een derde land arbeidsongeschikt wordt in Nederland na eerst in Duitsland gewerkt te hebben en ook daar arbeidsongeschikt te zijn geweest, zal aan de hand van de Nederlandse wetgeving beoordeeld moeten worden of de persoon in kwestie in aanmerking komt voor een Nederlandse arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Met betrekking tot de vraag of er tussen EU-landen verrekening plaats vindt naar rato dat betrokken personen premie hebben betaald, kan ik u mededelen dat dit niet het geval is. De stelsels waaronder betrokkene verzekerd is geweest, stellen afzonderlijk vast of recht op uitkering bestaat en berekenen op basis van de verzekerde tijdvakken onder het eigen stelsel de hoogte van de uitkering. In het laatste voorbeeld betekent dit dat zowel Duitsland als Nederland de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsuitkering zal vaststellen rekening houdende met de tijdvakken van verzekering in elk land.

De toepassing van de coördinatieregels op onderdanen van derde landen die binnen de EU migreren zal als zodanig geen aanzuigende werking hebben. Als onderdanen van derde landen in Nederland mogen werken, moeten zij hiertoe een werkvergunning en een verblijfstitel hebben. Deze persoon is dan in Nederland verzekerd. De verordeningsregels komen pas in beeld als er sprake is van migratie van de ene lidstaat naar de andere en er in een andere EU-lidstaat rechten zijn opgebouwd. Het ontwerpbesluit zorgt er dan voor dat voor de toepassing van de Verordening onderdanen van de lidstaten en onderdanen van derde landen nu gelijk worden behandeld.

Het verschil in behandeling werd door de SER aangemerkt als een factor die de arbeidsmobiliteit in de EU belemmert. Het wegnemen van deze belemmering door het ontwerpbesluit zou eventueel wel tot gevolg kunnen hebben dat meer onderdanen van derde landen in verschillende lidstaten zullen gaan werken. Zoals het kabinet aangaf in zijn reactie op het SER-advies "Arbeidsmobiliteit in de EU" van 16 februari 2001, is de totale migratie binnen de EU, de zogenaamde intramigratie, zeer klein. Het wegnemen van een mobiliteitsbelemmerende factor voor onderdanen van derde landen zal een te verwaarlozen verhoging van arbeidsmobiliteit van deze groep tot gevolg hebben. Overigens wijs ik er nogmaals op dat het ontwerpbesluit uitsluitend van toepassing is op legaal in een lidstaat verblijvende onderdanen van derde landen.

Ik ga er van uit dat de vragen hiermee voldoende zijn beantwoord, zodat alsnog met het ontwerpbesluit kan worden ingestemd. Graag verzoek ik u mij hiervan zo spoedig mogelijk bericht te doen toekomen, ten einde te bewerkstelligen dat de besluitvorming in de Raad van de Europese Unie kan worden afgerond.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(M. Rutte)